

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ט"ז למסקנא

דף ט"ז ע"א

א. דיני רציעה: א) רציעה באזן ימנית, שנאמר כאן אזן ונאמר במצורע אזן, מה להלן ימין אף כאן ימין. ב) אין רציעה באמה עבריה, שנאמר 'אזנו' ולא אזנה. וי"א שנאמר 'ואם יאמר העבד', העבד ולא האמה. ג) אם לא אמר 'אהבתי את אדוני לא אצא חפשי' עד שכלו שש שנים, אינו נרצע. שנאמר 'יאמר העבד', עד שיאמר כשהוא עבד. ויש שדרשוהו מאות ה"א של 'העבד'.

ב. דיני הענקה: א) עבד עברי שלא הספיק רבו להעניק לו עד שמת, נותן הענקה ליורשיו, כמו שכיר שדמי פעולתו ליורשיו. ב) אין האדון מחוייב להגבות הענקה לבעל חוב של עבדו, גם לרבי נתן שהנושה בחברו מנה וחברו בחברו מוציאין מזה ונותנין לזה, שנאמר 'לו', לו ולא לבעל חובו. וי"א שבכל מקום אין הלכה כרבי נתן.

ג. שכיר אינו עובד אלא ביום, אבל עבד עברי עובד ביום ובלילה, שנאמר 'כי משנה שכר שכיר עבדך'. ולא שצריך לעבדו ממש, שנאמר כי טוב לו עמך, עמך במאכל ובמשתה, אלא שרבו מוסר לו שפחה כנענית בעל כרחו.

ד. עבד המוכר את עצמו, או שמכרוהו בית דין בגניבתו, או עבד נרצע, יוצאים לחירות ביובל.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ט"ז ע"ב

- א. עבד המוכר את עצמו לגוי, לרבי אינו יוצא בשש, שנאמר 'באלה' (בקרובים) ולא בשש. ויש אומרים שהוא יוצא בשש.
- ב. עבד המוכר את עצמו לגוי נגאל על ידי קרובים. אבל המוכר את עצמו לישראל, אינו נגאל בקרובים, שנאמר 'גאלנו' לזה ולא לאחר.
- ג. עבד שמכר את עצמו לגוי, לרבי עקיבא אם נגאל על ידי קרובים, משתעבד להם, כי אם יצא לחירות, ילך וימכור את עצמו בכל יום. והנגאל על ידי שאר כל אדם, משתחרר. ולרבי יוסי הגלילי, אם נגאל בקרובים משתחרר, ובשאר כל אדם משתעבד, שאם יצא לחירות, ימנעו מלפדותו. ולרבי, בכל אופן יוצא לשחרור.
- ד. אם לא פדאוהו קרובים או אחרים, ישתעבד לגוי עד יובל, ואע"פ שהגוי תחת ידיך, אי אתה רשאי לבא עליו בעקיפין.

ל

אומץ יקר!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il